

[Inger Stilling Pedersen]

Vi vil godt tilsige en positiv udvalgsbehandling, uden at vi vil give tilslutning til selve forslaget som sådant.

Mogens Elvensø (FP):

De grænser, der ligger imellem de forskellige lande inden for den østeuropæiske sfære, er jo skabt af Stalin. Det har medført, at der i disse lande langs grænserne er meget store minoritetsproblemer. Når der nu sker den opløsning i Østeuropa, kan man forvente, at mange af disse nationaliteter vil komme i bevægelse. Det kan betyde, at Europakortet på den side, der ligger mod øst, er i opløsning, og måske betyde visse folkevandringer. Det er da derfor, at man skal passe lidt på denne visumtvang, der findes.

Men de største hindringer for at komme ind i Danmark ligger jo ikke i dansk visum. De største hindringer ligger i landene selv. De ligger nemlig i udrejsetilladelserne fra hjemlande, og det er måske snarere her, man skal sætte noget ind.

Pia Gjellerup (S):

Jeg kan jo takke for en pæn modtagelse af – og så hedder det her – intentionerne i vores forslag. Det er intentioner, som er blevet bakket bredt op, men formålet med forslaget var faktisk, at vi ikke kun skulle holde os til intentionerne. Det er der heldigvis også nogle der har modtaget positivt. Jeg skal nævne nogle af de bemærkninger, der har været fremme, som jeg synes er værd at hæfte sig ved.

Den første er SF-ordføreren, hr. Leif Hermann, som meget rigtigt nævner nogle af de problemer, som eksisterer i forhold til visumreglerne i relation til EF. Her vil jeg benytte lejligheden til at citere udenrigsministeren, som spillede med mere åbne kort på det område under Østeuropadebatten, end justitsministeren gjorde i sit svar her i dag, og jeg vil citere fra Folketingstidende 1989-90, forhandlingerne sp. 812, hvor der står:

»Vi er af praktiske grunde med i nogle fælles regler. Når jeg siger »praktiske grunde«, er det, fordi det har at gøre med nedbrydning af grænser i det indre marked, og derfor kan vi ikke uden videre indføre vore egne regler.«

Det er at sige det åbent. Det kunne måske have været rimeligt, om denne meget positive tale om intentioner osv. også var blevet fulgt op fra regeringens side i denne sammenhæng med at

sige, at intentionerne bare ikke hjælper så meget, fordi der er andre, der hindrer os i at føre disse intentioner ud i livet. Det bør der ikke være. Vi skulle kunne udføre det, vi selv ønsker på dette punkt. Der skulle ikke være nogen problemer i forhold til EF.

Endvidere skal jeg takke fru Kirsten Lee for positive kommentarer, som ligger fuldstændig i forlængelse af det radikale indlæg under Østeuropadebatten, hvor hr. Jørgen Estrup behandlede problemet meget grundigt.

Jeg ved ikke, om jeg skulle tolke hr. Poulsgaards indlæg som positivt eller negativt. Det var lidt vanskeligt at finde ud af, hvilke forslag det var, han præcis kommenterede, men jeg kunne da i hvert fald høre en vis divergens i forhold til hr. Mogens Elvensøs indlæg. Derfor skal jeg nøjes med udelukkende at kommentere det ene spørgsmål, som jeg tydeligt hørte fra hr. Poulsgaard, nemlig: Hvad jeg mon, hvis jeg havde været i justitsministerens stol, ville have svaret til dette forslag. Ja, det er såmænd ikke så vanskeligt at sige: Der havde ikke været nogen baggrund for at fremsætte dette forslag. Derfor havde der ikke været noget problem med at skulle bruge tid på at sætte gang i en regering.

Hr. Bjørn Elmquist rejste en række forskellige spørgsmål og mente, at den tolkning af Østeuropadebatten, jeg gav udtryk for, som måske var en for positiv tolkning af regeringens synspunkter, ikke var en for positiv tolkning, men en fejltolkning. Jeg ved ikke, hvad den præcise forskel er, men i hvert fald kan jeg sige, at en af de ting, vi skriver i vores bemærkninger til forslaget, er, at vi dog under denne debat også hørte positive intentioner i forhold til reformlandene, og at vi ikke hørte, at der skulle gælde det modsatte over for dem, der var lidt mere tøven-

de. Endvidere hørte jeg i hr. Bjørn Elmquists indlæg, at der skulle være en eller anden form for konsekvens i holdningen til reformlande og de lidt mere tøven reformlande, men så blev det glemt, at Rumænien og Bulgarien, hvor der har været visumpligt for Bulgariens vedkommende, hvilket regeringen har ophævet, efter at vi har haft Østeuropadebatten med de mange positive intentioner, da ikke er de lande, man kunne kalde mest reformvenlige og vel heller ikke har været de mest reformvenlige, men som ikke desto mindre er nogle af de steder, hvor vi